

RZANIE (5) *sb n*

Wymowa: *r-zanie*.

rzanie (4), **rżanie** (1), [**rzżanie**]; *rzanie BartBydg, Mącz, Calep*; *rzanie : rżanie StryjKron (1:1)*.
a jasne, e pochylone.

sg N rzani(e) (4). ◇ A rżanié (1); [-é], -(e). ◇ [I rzanim.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Wydawanie głosu przez konia; hinnitus BartBydg, Calep (5) : Hinnitus, d(icitu)r clamor equorum, rzanye BartBydg 69; Calep 482b; [Hinnitus rzżanie UrsinGramm 320; Volck Yyy2v].

Wyrażenie: »koni, końskie rzanie« = fremitus equorum Vulg [szyk 2:1] (2:1): Hinnitus, Końskie rżanie. Mącz 156b; StryjKron 390, 757; [podkáli sie tuż pod zámkiem chęcią zápalczywą/ roznym głołow hukiem/ zbroy grzmotem/ koni rżánim StryjKron 392; PaprHerby 141; WujBib Ier 8/16].

Cf RZAĆ, [RZŻENIE]

LWil